

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף מ"ז ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים לא) פָּעַלְתָּ לְחוּסִים בָּךְ, נִגַּד בְּנֵי אָדָם, דְּהָא הוּא נִגַּד (בני) אָדָם. וְאַחֲרָא נִגַּד עֲלָאִין קֳדִישִׁין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן גֵּן עֲדֹן לְעִילָא וְנִגַּד בְּנֵי אָדָם הָוִי (ואפילו אחר נגד בני אדם הוי) לְאַתְכַּנְשָׁא בֵּיה צְדִיקָיָא דְעַכְבְּדִי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן.

תרגום לעברית

ובא וראה, ברוח עשה הקדוש ברוך הוא את העולם וברוח הוא עומד, רוח של אלו שעוסקים בתורה, וכל שכן רוח של הכל תינוקות של בית רבן. מה רב טובך - זה הטוב שנגנז. ליראיך - לאותם יראי חטא. פָּעַלְתָּ לְחוּסִים בָּךְ - מה זה פָּעַלְתָּ? זה מעשה בראשית. רבי אבא אמר, זה גן עדן, שהרי באמנות עשה אותו הקדוש ברוך הוא בארץ כמו שלמעלה, לחזק בו את הצדיקים. זהו שכתוב (תהלים לא) פָּעַלְתָּ לְחוּסִים בָּךְ נִגַּד בְּנֵי אָדָם. שהרי הוא נגד [בני] אדם, והאחר נגד עליונים קדושים. אמר רבי שמעון, גן העדן למעלה ונגד בני אדם הוא, [ואפילו האחר הוא נגד בני אדם] לְהַתְכַּנֵּס בו צְדִיקִים שְׁעוֹשִׂים רְצוֹן רַבּוֹנָם.

וַיְכָלוּ, דְּכָלוּ עוֹבְדֵי דְלַעֲיָלָא וְעוֹבְדֵי דְלַתְתָּא. הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לַעֲיָלָא וְתַתָּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן
 אָמַר עוֹבְדָא וְאוֹמְנוֹתָא דְאוֹרֵייתָא שְׂבַכְתָּב וְעוֹבְדָא וְאוֹמְנוֹתָא דְתוֹרָה שְׂבַעַל פָּה. וְכָל
 צָבָאם אֵלֶיךָ פָּרִיטִי דְאוֹרֵייתָא אֶפְיֵן דְאוֹרֵייתָא שְׂבַעִים פָּנִים לְתוֹרָה. וַיְכָלוּ, דְאַתְקִימוּ
 וְאַשְׁתַּכְּלוּ דָא בְּדָא. שָׁמַיִם וְאָרֶץ פָּרִט וְכָלִל. וְכָל צָבָאם, רִזִּי דְאוֹרֵייתָא דְכִיָּאן
 דְאוֹרֵייתָא מְסַבְּכָן דְאוֹרֵייתָא.

תרגום לעברית

וַיְכָלוּ - שְׂכָלוּ מַעֲשִׂים שְׁלִמְעָלָה וּמַעֲשִׂים שְׁלִמְטָה. הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ - לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. רַבִּי
 שְׁמַעוֹן אָמַר, מַעֲשֵׂה וְאוֹמְנוֹת הַתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וּמַעֲשֵׂה וְאוֹמְנוֹת תּוֹרָה שְׂבַעַל פָּה. וְכָל
 צָבָאם - אֵלָה פָּרִיטִי הַתּוֹרָה, פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׂבַעִים פָּנִים לְתוֹרָה. וַיְכָלוּ - שְׁהַתְקִימוּ
 וְנִתְקְנוּ זֶה בָּזֶה. שָׁמַיִם וְאָרֶץ - פָּרִט וְכָלִל. וְכָל צָבָאם - סוּדוֹת הַתּוֹרָה, טְהוֹרוֹת שְׂבַתְתּוֹרָה
 וְטִמְאוֹת שְׂבַתְתּוֹרָה.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן מ')

שְׁמִינִי מָאִי הוּי, יֵשׁ לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָדִיק אֶחָד בְּעוֹלָם וְחָבִיב לוֹ מִפְּנֵי שְׁמִקְיִים כָּל
 הָעוֹלָם כָּלוּ וְהוּא יְסוּדוֹ וְהוּא מְכַלְכְּלוֹ וּמַצְמִיחוֹ וּמַגְדִּילוֹ וּמְשַׁמְחוֹ. אֲהוּב וְחָבִיב לְמַעְלָה,
 נוֹרָא וְאַדִּיר לְמַטָּה. מְתוֹקֵן וּמְקוּבָּל לְמַעְלָה, מְתוֹקֵן וּמְקוּבָּל לְמַטָּה. וְהוּא יְסוּד הַנִּפְשוֹת
 כָּלָם.

תרגום לעברית

שְׁמִינִי מַה הוּא? יֵשׁ לוֹ לְקְדוּשׁ - בְּרוּךְ-הוּא צָדִיק אֶחָד בְּעוֹלָם וְחָבִיב לוֹ, מִפְּנֵי שְׁמִקְיִים
 כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְהוּא יְסוּדוֹ, וְהוּא מְכַלְכְּלוֹ וּמַצְמִיחוֹ וּמַגְדִּילוֹ וּמְשַׁמְחוֹ, אֲהוּב וְחָבִיב
 לְמַעְלָה, נוֹרָא וְאַדִּיר לְמַטָּה, מְתוֹקֵן וּמְקוּבָּל לְמַעְלָה, מְתוֹקֵן וּמְקוּבָּל לְמַטָּה, וְהוּא יְסוּד
 הַנִּפְשוֹת כָּלָם.

אמרתי שמיני ואמרתי יסוד הנפשות כלם, והא כתיב וביום השביעי שבת וינפש. אין שביעי הוי, אלא משום דמכריע ביניהו, ויש אינון תלת לרע ותלת לעיל, והוא דאכרע ביניהו. ומאי טעמא אקרי שביעי, וכי הוא בשביעי, לא. אלא מפני שהקדוש ברוך הוא שבת בשבת באותה המדה. דכתיב (שמות ל"א) כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. מלמד שכל יום ויום יש לו מאמר אחד שהוא אדון לו, לא מפני שהוא נברא בו, אלא מפני שהוא פועל בעולם פעולה המסורה לו בידו.

תרגום לעברית

אמרתי שמיני, ואמרתי יסוד הנפשות כלם, והרי כתוב וביום השביעי שבת וינפש? כן שביעי הוא אלא משום שמכריע ביניהם, וישנם שלש למטה ושלש ממעל, והוא שמכריע ביניהם. ומה הטעם נקרא שביעי? וכי הוא בשביעי? לא, אלא מפני שהקדוש ברוך הוא שבת בשבת באותה המדה, שכתוב (שמות לא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. מלמד שכל יום ויום יש לו מאמר אחד שהוא אדון לו, לא מפני שהוא נברא בו, אלא מפני שהוא פועל בעולם פעולה המסורה לו בידו.

טקסט הזוהר

פעלו כלם פעולתם וקיימו מעשיהם לבד, בא יום השביעי ופעל פעולתו. שמחו כלם ואף הקדוש ברוך הוא. ולא עוד אלא שגדלה נשמתו, דכתיב וביום השביעי שבת וינפש. ומאי הוי שביתה זו דלא הוי כה מלאכה, והוי הנחה. דכתיב שבת. משל למה הדבר דומה, למלך שהיו לו שבועה גנות, ובגן האמצעי מעין נאה נובע ממקור מים חיים, ג' מימינו וג' משמאלו. ומיד שפועל בעולם, אז מתמלא ושמחים כלם. ואומרים

לְצַרְכָּנוּ הוּא מִתְמַלֵּא וְהוּא מְשַׁקָּה אוֹתָם וּמַגְדִּילָם וְהֵם מְמַתִּינִין וְשׁוֹבְתִין וְהוּא מְשַׁקָּה אֶת הַשְּׂבָעָה. וְהָא כְּתִיב (ישעיה מ'ג) מְמַזְרֵחַ אֲבִיא זֶרְעָה וְהוּי חֵד מְנַהֵן וּמְשַׁקָּה לֵיהּ. אֵלֹא אִימָא הוּא מְשַׁקָּה אֶת הַלֵּב וְהַלֵּב מְשַׁקָּה אַחֵר כֹּן כָּלָם. וּמָאִי גִיהוּ מְדָה שְׂבִיעִית הוּי אוֹמֵר זֹ מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תרגום לעברית

פָּעְלוּ כָּלָם פְּעֻלָּתָם וְקִיְמוּ מַעֲשֵׂיהֶם לְבַד - בָּא יוֹם הַשְּׂבִיעִי וּפָעַל פְּעֻלָּתוֹ. שְׁמַחוּ כָּלָם, אַךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד אֵלֹא שְׁגָדְלָה נִשְׁמַתוֹ, שְׁכָתוֹב וּבִיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שְׂבַת וַיִּנָּפֶשׁ. וּמָהִי שְׂבִיתָה זֹ? שְׂאִין בָּהּ מְלָאכָה, וְהִיא מְנוּחָה, שְׁכָתוֹב שְׂבַת. מָשָׁל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה? לְמֶלֶךְ שֶׁהָיוּ לוֹ שְׂבָעָה גִּנּוֹת, וּבִגְן הָאֱמָצַעִי מַעֲזֵן נָאָה נוֹבֵעַ מִמָּקוֹר מִים חַיִּים, שְׁלֹשָׁה מִימֵינוּ וּשְׁלֹשָׁה מִשְׁמָאלוֹ, וּמִיד שְׁפוּעַל בְּעוֹלָם אֲזִי מִתְמַלֵּא, וּשְׂמִיחִים כָּלָם וְאוֹמְרִים: לְצַרְכָּנוּ הוּא מִתְמַלֵּא. וְהוּא מְשַׁקָּה אוֹתָם וּמַגְדִּילָם, וְהֵם מְמַתִּינִים וְשׁוֹבְתִים, וְהוּא מְשַׁקָּה אֶת הַשְּׂבָעָה. וְהָרִי כְּתוּב (ישעיה מג) מְמַזְרֵחַ אֲבִיא זֶרְעָה, וְהִנֵּה אֶחָד מֵהֶם מְשַׁקָּה אוֹתוֹ? אֵלֹא אָמַר, הוּא מְשַׁקָּה אֶת הַלֵּב, וְהַלֵּב מְשַׁקָּה אַחֵר כֹּן כָּלָם. וּמָהִי מְדָה שְׂבִיעִית? הוּי אוֹמֵר, זֹ מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

מָאִי טַעְמָא אָמַר אֶת שְׂבִיתוֹתִי, וְלֹא אָמַר אֶת שְׂבִיתִי. מָשָׁל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמֶלֶךְ שֶׁהָיָה לוֹ כָּלָה נָאָה וְכָל שָׂבוּעַ וְשָׂבוּעַ מְזַמִּינָה יוֹם אֶחָד לְהִיּוֹת עֲמוֹ. וְהַמֶּלֶךְ יֵשׁ לוֹ בָּנִים נָאִים וְאַהֲוִיבִים אָמַר לָהֶם הוֹאִיל וְכֹן שְׂמַחוּ אַתֶּם גַּם כֹּן בְּיוֹם שְׂמִיחָתִי כִּי אֲנִי בְּשִׁלְכֶם אֲנִי מְשַׁתַּדֵּל וְאַתֶּם גַּם כֹּן הִדְרִי אוֹתוֹ. וּמָאִי זְכוֹר וְשְׂמֹר זְכוֹר לְזָכֹר וְשְׂמֹר לְנִקְבָּהּ. מָאִי טַעְמָא (ויקרא י"ט) וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ. שְׁמָרוּ עֲצָמְכֶם מִהֲרָהוֹר, כִּי מִקְדָּשִׁי קְדוּשׁ הוּא לָמָּה (ויקרא כ) כִּי אֲנִי יְיָ מִקְדָּשְׁכֶם, אֲנִי בְּכָל צָד. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

מה הטעם אמר את שבתתי ולא אמר את שבתתי? משל למה הדבר דומה? למלך שהיה לו פלה נאה, וכל שבוע ושבוע מזמינה יום אחד להיות עמו, והמלך יש לו בנים נאים ואוהבים, אמר להם: הואיל וכן, שמחו אתם גם כן ביום שמחתי, כי אני בשלכם אני משתדל, ואתם גם כן הדרו אותו. ומה זה זכור ושמור? זכור לזכר, ושמור לנקה. מה הטעם (ויקרא יט) ומקדשי תיראו? שמרו עצמכם מהרהור, כי מקדשי קדוש הוא. למה? (שם כ) אני ה' מקדשכם, אני ה' בכל צד: ע"כ מההשמטות.

טקסט הזוהר

ויכל אלהים ביום השביעי דא תורה שבעל פה דאיהו יום שביעי, וביה אשתכלל עלמא דאיהו קיומא דכלא. מלאכתו אשר עשה ולא כל מלאכתו, דהא תורה שבכתב אפיק כלא בתוקפא דכתב דנפיק מחכמתא. תלת זמנין הכא ביום השביעי. ויכל אלהים ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום השביעי. הא תלת. ויכל אלהים ביום השביעי, דא תורה שבעל פה, דעם יום השביעי דא אשתכלל עלמא כדקא אמרן.

תרגום לעברית

ויכל אלהים ביום השביעי - זו תורה שבעל פה שהוא יום שביעי, ובה נתקן העולם שהוא קיום של הכל. מלאכתו אשר עשה, ולא כל מלאכתו, שהרי תורה שבכתב הוציאה הכל בתקף של כתב שיוצא מחכמה. שלש פעמים כאן ביום השביעי: ויכל אלהים ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום השביעי. הרי שלש. ויכל אלהים ביום השביעי - זו תורה שבעל פה, שעם יום השביעי הזה נתקן העולם כמו שאמרנו.

וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא יְסוּדָא דְעֵלְמָא. בְּסִפְרָא דְרַב יִיבָא סָבָא דָּא יוֹבְלָא וְעַל כֵּן
כְּתִיב הָכָא מִכָּ'ל מְלֹאכְתּוֹ דְּכֻלָּא נִפְיָק מִנֵּיהּ. וְאַנֵּן דָּא יְסוּדָא כְּדִקְאָמְרֵן דְּהָא נִיִּיחָא בֵּיהּ
הָנָה יִתִּיר מִכָּלָא.

תרגום לעברית

וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי - זֶה יְסוּד הָעוֹלָם. בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבִּי יִיבָא הֲזָקֵן זֶה יוֹבֵל. וְעַל כֵּן
כְּתוּב כָּאן מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ, שֶׁהַכֹּל יֵצֵא מִמֶּנּוּ. וְאַנּוּ זֶה יְסוּד, כִּמוֹ שְׁאָמְרֵנוּ, שֶׁהָרִי מְנוּחָה
בּוֹ הִיָּתָה יוֹתֵר מִהַכֹּל.

טקסט הזוהר

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. דָּא כְּהֵן גָּדוֹל דְּמִבְרַךְ לְכֻלָּא וְהוּא נָטִיל בְּרִישָׁא דְתַנּוּן כְּהֵן
נוֹטֵל בְּרֵאשׁ, וּבִרְכָּאן בֵּיהּ שְׂרִיָּין לְבִרְכָּא וְאַקְרִי שְׁבִיעִי. רַבִּי יִיסָא סָבָא אָמַר הָנִי תַרִּי חַד
בִּיסוּדָא דְעֵלְמָא אִיהוּ, וְחַד בְּעֻמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא. (ד"א ל"ג) (אבל הני תלת חד במעלי
שבתא דליליא וחד דיומא וחד דעלמא דאתי דאיהו שבת הגדול).

תרגום לעברית

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי - זֶה כְּהֵן גָּדוֹל שֶׁמִּבְרַךְ אֶת הַכֹּל וְהוּא נוֹטֵל בְּרֵאשׁ,
שֶׁשְּׁנֵינוּ כְּהֵן נוֹטֵל בְּרֵאשׁ, וְכוּ הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת לְבָרֶךְ, וְנִקְרָא שְׁבִיעִי. רַבִּי יִיסָא הֲזָקֵן
אָמַר, הַשָּׁנִים הָלָלוּ - אֶחָד הוּא בִּיסוּד הָעוֹלָם וְאֶחָד בְּעֻמּוּד הָאַמְצְעִי [ד"א אבל שלשת
אלה אחד בערב שבת של לילה, ואחד של היום, ואחד של העולם הבא שהוא שבת
הגדול],

טקסט הזוהר

וְכֵן (ד"א ל"ג ויקדש) אוֹתוֹ, לְמָאן, לְהֵהוּא אֲתֵר דְּאֵת קִיִּימָא בֵּיהּ שְׂרִיָּא כְּמָא דְאֵת
אָמַר, (שמואל ב טו) וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֵת נֹהוּ. וּבִהְיָ אֲתֵר שְׂרִיָּין כָּל קְדוּשִׁין לְעִילָא
(ד"א דלעילא), וְנִפְקִי מִנֵּיהּ לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל לְמִיָּהֵב לָהּ תַּפְנוּקָא לָחֶם פָּנֵג, וְאַזְלָא הָא

כָּמָה דְּכָתִיב, (בראשית מט) מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲדָנֵי מֶלֶךְ, מֵאֲשֶׁר דָּא קִיָּים שְׁלִים דְּהָוָה (ד"א ל"ג) (ליה) לָחֶם עֹנֵי אֶתְהַדָּר לְמַהֲוֵי לָחֶם פֶּנֶג. וְהוּא יִתֵּן מִעֲדָנֵי מֶלֶךְ. מֵאֵן מֶלֶךְ, דָּא כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל. הוּא יְהִיב (ד"א לה) כָּל תַּפְנוּקִין דְּעֵלְמִין, וְכָל קְדוּשִׁין דְּנִפְקִין מִלְּעִילָא מְהֵאֵי אַתְר נִפְקִין. וְעַל דָּא וִיִּקְדֵּשׁ אוֹתוֹ, הֵהוּא אֵת קִיָּמָא.

תרגום לעברית

וְכֵן [ויקדש] אֹתוֹ, אֵת מִי? אֵת אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁאוֹת הַבְּרִית בּוֹ שׁוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב טו) וְהִרְאֵנִי אֹתוֹ וְאֵת גִּוְהוֹ. וּבְמְקוֹם זֶה שׁוֹרִים כָּל הַקְּדוּשִׁים לְמַעַלְה [שלמעלה] וְיוֹצְאִים מִמֶּנּוּ לְכְּנִסְת יִשְׂרָאֵל לְתֵת לָהּ תַּפְנוּק לָחֶם עֶנְג, וְהוֹלִיךְ זֶה כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בראשית מט) מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲדָנֵי מֶלֶךְ. מֵאֲשֶׁר - זֶה קִיּוֹם שְׁלָם. שְׁמִנָּה לַחֲמוֹ - [מה] שְׁהִיָּה [לן] לָחֶם עֶנִי, חוֹזֵר לְהִיּוֹת לָחֶם עֶנְג. וְהוּא יִתֵּן מִעֲדָנֵי מֶלֶךְ - מִי הַמֶּלֶךְ? זֶה כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן לָהּ כָּל תַּפְנוּקֵי הָעוֹלָם, וְכָל הַקְּדוּשִׁים שְׁיוֹצְאִים מִלְּמַעַלְה, מִהַמְּקוֹם הַזֶּה יוֹצְאִים. וְלִכֵּן וִיִּקְדֵּשׁ אֹתוֹ, אֹתוֹ - אוֹת הַבְּרִית.

טקסט הזוהר

כִּי בּוֹ שָׁבַת. בֵּיה נִיִּיחָא דְכָלְא, (ד"א ביה נייחא) דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין. בֵּיה שְׁכֵתָא (ד"א אֲתִיָּא) לְנִיִּיחָא. אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים מִכָּלְא דְּזָכוֹר נִפְקָא שְׁמוֹר לְאַתְקָנָא עֲבִידְתָּא דְּעֵלְמָא. לַעֲשׂוֹת דָּא אוֹמְנָא דְּעֵלְמָא. לְמַעַבְד עֲבִידְתָּא דְכָלְא. (ס"א אֲשֶׁר בְּרָא אוֹמְנָא אֲצִטְרִיךְ לַעֲלֵמָא וְכָל עֲבִידְתָּא דְכָלְא).

תרגום לעברית

כִּי בּוֹ שָׁבַת - בּוֹ מְנוּחַת הַכָּל [ד"א בּוֹ מְנוּחָה] שְׁלַעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים. בּוֹ שָׁבַת [ד"א בָּאָה] לְמְנוּחָה. אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים - מִכָּלְ שֶׁל זָכוֹר יוֹצֵא שְׁמוֹר לְהַתְקִין מַעֲשֵׂה הָעוֹלָם. לַעֲשׂוֹת - זֶה אֲמֵן הָעוֹלָם, לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה שֶׁל הַכָּל. [ס"א אֲשֶׁר בְּרָא אֲמֵן צִרִיךְ לַעֲשׂוֹת וְכָל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַכָּל].

תו פֿריש רבי שמעון מִלֵּה וְאָמַר, כְּתִיב, (דברים ז) שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. שׁוֹמֵר דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הַבְּרִית דָּא יְסוּדָא דְעֵלְמָא. וְהַחֶסֶד דָּא אַבְרָהָם, דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד, וְאִקְרִי שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, דָּא הוּא נָטִיר פִּתְחָא דְכָלָא, בֵּיה תִלְיִין כָּל עֲבִידֵן דְעֵלְמָא וְדָא, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת, לְשַׁכְלֵל לְאַתְקֵנָא כָּלָא כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא וְלֹאֲפָקָא רוּחִין וְנִשְׁמָתִין (קדישין לעלמא), וְאִפִּילוּ רוּחִין וְשָׂדִין.

תרגום לעברית

עוד פֿרש רבי שמעון את הדבר וְאָמַר, כְּתוּב (דברים ז) שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. שׁוֹמֵר - זו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הַבְּרִית - זה יְסוּד הָעוֹלָם. וְהַחֶסֶד - זה אַבְרָהָם, שְׁכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. וְנִקְרָאת שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שׁוֹמֵר הַפֶּתַח שֶׁל הַכֹּל, בּוֹ תְלוּיִים כָּל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם וְדָא. אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת - לְשַׁכְלֵל לְהַתְקִין הַכֹּל כָּל יוֹם וְיוֹם וְלִהְיוּצִי רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת, וְאִפִּילוּ רוּחוֹת וְשָׂדִים.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא דִּלְאוּ אֲנוּן תְּקוּנָא דְעֵלְמָא. לָאוּ הָכִי. דִּהָא אֲנוּן לְתְּקוּנָא דְעֵלְמָא הוּוּ וְלֹאֲלִקְאָה בָּהּ לְחִיבֵי עֵלְמָא דְאֲנוּן אֲזִלִּין לְקַבְּלֵיהּ לְאוֹכְחָא לָהּ. וּמֵאִי דְאֲזִיל לְשִׁמְאָלָא אֲתֵאחִיד בְּסִטְרָא שְׁמָאָלָא לְקַבְּלֵיהּ (ס' א לקי בהו) בְּגִינֵי כֶּה לְתְּקוּנָא הוּוּ.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר שְׂאִינִם תְּקוּן הָעוֹלָם - לֹא כֹה! שְׁהֲרִי הֵם הָיוּ לְתְּקוּן הָעוֹלָם וְלִהְיוֹת בָּהֶם רָשָׁעֵי הָעוֹלָם, שֶׁהֵם הוֹלְכִים כְּנֶגְדָם לְהוֹכִיחַ אוֹתָם. וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ לְשִׁמְאָל, נִאָּחַז בְּצַד הַשְּׁמָאֵל כְּנֶגְדָם [לוקה בהם], לְכֵן הֵם לְתְּקוּן.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב בְּשִׁלְמָה (שְׁמוּאֵל ב ז) וְהוֹכַחְתִּיו בְּשִׁכְט אֲנָשִׁים וּבִנְגְעֵי בְּנֵי אָדָם. מֵאֵן (קִסְט ע' ב) נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם. אֵלִין אֲנוּן מְזִיקִין. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְבָּרִיאָן אֶתְקִדֵּשׁ יוֹמָא וְאַשְׁתַּאֲרוּ רוּחָא בְּלֹא גּוּפָא. וְאֵלִין אֲנוּן בְּרִיין דְּלֹא

בֹּא רֵאָה מַה כְּתוּב בְּשִׁלְמָה, (שְׁמוּאֵל ב ז) וְהוֹכַחְתִּיו בְּשִׁכְט אֲנָשִׁים וּבִנְגְעֵי בְּנֵי אָדָם. מִי הֵם נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם? אֵלֶּה אוֹתָם הַמְזִיקִים. בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעָה שְׁנִכְרָאוּ, הִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם וְנִשְׁאָרוּ רוּחַ בְּלֵי גּוּף, וְאֵלֶּה הֵם בְּרִיּוֹת שְׁלֹא נִתְקַנּוּ [וְלֹא הִתִּיסְדּוּ], וּמַצֵּד שְׁמַאל הֵם זְהֵמַת הַזֶּהָב. וְעַל זֶה, מִשּׁוֹם שְׁלֹא נִתְקַנּוּ וְהֵם פְּגוּמִים, הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לֹא שׁוֹרָה בָּהֶם וְלֹא נִדְבְּקוּ בּוֹ, וְהַפְּחֵד שֶׁלָּהֶם הוּא מִהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ וְזַעִים וּפּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ, וְהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם פְּגוּם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.